

som jeg før sagde, 82,4 Mill. Kr., i det første 62,3. Det er altsaa en Forøgelse med lidt over 20 Mill., en Stigning med $\frac{1}{3}$, samtidig med, at Befolkningen kun er vokset med $\frac{1}{8}$ i den mellemliggende Tid; eller med andre Ord, hver Gang Indbyggerantallet er steget med 1 pCt., er den Skattebyrde, Befolkningen har haft at bære til Staten, vokset med $\frac{2}{3}$ pCt. I 10 Aar ere altsaa Statsskatterne stegne med godt 20 Mill.; men det har dog krævet et Tidsrum af 10 Aar at faa denne Forøgelse jævnt og organisk bragt til Veje. Nu skal en tilsvarende Skatteforøgelse, som i de foregaaende 10 Aar jævnt er groet frem, gennemføres i en Haandevending med to korte Haandgreb. Jeg tror, det er et farligt Eksperiment, der her bliver gjort, særlig under Hensyn til den Maade, hvorpaa disse Skatter blive paa-lignede Befolkningen, saaledes som de komme til at hvile med deres store Hovedmasse paa den ubemlede Del af Befolkningen. Jeg tror, vi i Virkeligheden her staa overfor en Skatteudsugning, der kan betegnes som Rovdrift af Befolkningen.

Er det nu nødvendigt at kræve saa meget? Jeg har ved anden Behandling hen-vist til den meget udbredte og efter min Mening i Kendsgerningerne stærkt begrun-dede Anskuelse, at der er forlangt mere end nødvendigt. Jeg har henledet Opmærksom-heden paa den Pjece, som ogsaa det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) har gjort opmærksom paa, om Finansbalancen og Skattelovene. Jeg havde ventet, at den højtærede Finansminister vilde have berørt den Beregning, der dær er anstillet. Den synes meget tiltalende, og er den rigtig, blot i sin Tendens, i sine Hovedtræk, selvfølgelig ikke i Tallenes Enkeltheder, ser jeg ikke rettere, end at den i Virkeligheden er ret fældende for hele den Finansplan, der nu foreligger. Personlig finder jeg — men man kan jo ikke profetere med Sikkerhed her — at grumme meget taler for, at denne Skatteudskrivning virkelig er gaaet et langt Stykke udover Grænsen for det nødvendige, at den virkelig, hvis den holder de Løfter, den har givet, vil kræve mere af Befolkningen og betyde-ligt mere, end man har behov. En ganske anden Sag er, at jeg ikke er saa sikker paa, at disse Skatter virkelig ville give, hvad de love. Denne Tvivl gælder ganske vist ikke Indkomst- og Formueskatten. Jeg tror, at

Beregningerne der ere nogenlunde rigtige; disse Skatter have jo den store Fordel, at man her kan være saa nogenlunde paa den sikre Side, fordi man har et nøjagtigt Materiale liggende foran sig til Belysning af den hidtidige skattepligtige Indkomst og Formue og saa nogenlunde sikkert kan beregne, hvad en Forøgelse vil indbringe. Det er efter min Opfattelse et af de store Goder ved Indkomst- og Formueskatten, at den ikke blot i social Henseende virker, som den gør; men at den ogsaa i fiskal Henseende er saa tiltalende, fordi den er saa paalideligt virkende. I Modsætning dertil staa de øvrige Skatter, Forbrugsskatterne, hvis Provenu er ganske anderledes tvivl-somt, ganske anderledes elastisk. Saa snart det gælder en Forøgelse af de Sats, der i Forvejen herske, eller Indførelse af helt nye Skatter, er det umuligt at forudse, hvor-dan Befolkningen vil reagere, og jeg er tilbøjelig til at tro, at Tilbageslaget, Reak-tionen, vil blive betydelig større end forudsat af Regeringen, og at derfor Udbyttet vil blive ringere. Regeringen regner f. Eks. for Ølskattens Vedkommende med en Nedgang i Forbruget af 10 pCt., og ved denne Beregning skulde der fremkomme en Indtægtsforøgelse af 2,540,000 Kr. Jeg skulde tro, at disse 10 pCt. ere alt for lavt regnede. Naar Prisen for hver halve Flaske Øl nu skal forhøjes med et Par Øre samtidig med, at Bryggerne i Forvejen af egen Magtfuldkommenhed have lagt en Øre paa Prisen, hvorved det danske skattepligtige Øl naar saa højt op i Skat, som vistnok ikke i noget andet Kulturland i Europa, og naar der samtidig staa saadanne Surrogater til Raadighed som skattefrit Øl til den ene Side og Whisky til den anden Side, tror jeg, at Nedgangen i Forbruget vil blive langt større. Ølbryg-gerne have jugeret med en Nedgang paa 23 pCt., og jeg tænker ikke, at det er saa langt udenfor det sandsynliges Grænse. Men hvis Nedgangen bliver saa stor, vil Skatteforøgelsen kun blive 1,240,000 Kr. i Stedet for 2,540,000, altsaa ikke en Gang halvt saa meget som paaregnet. Jeg skulde tro, at Regeringen i Virkeligheden havde gjort klogere i at forlange mindre. Jeg tror, at den ved denne glubske Forhøjelse her og paa andre Omraader i Virkeligheden er ved at slagte den Høne, som lægger Guldæg. Det er i det hele det uhyggelige ved For-